

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 340/2024
12.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Авакумовић адвокат из ..., против тужене „ОТР банка Србија“ ад Нови Сад са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној дана 12.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилца је 24.08.2021. године поднела тужбу Основном суду у Новом Саду, против тужене ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и стицања без основа, а у тужби је као вредност предмета спора означила 315 еура у динарској противвредности. Пре достављања тужбе на одговор, Основни суд у Новом Саду је донео решење П 42493/2021 од 28.09.2021. године којим се огласио месно менадлежним и одлучио да се након правноснажности решења спис предмета достави Трећем основном суду у Београду, као месно надлежном суду. Основни суд у Новом Саду се позива на уговор о дугорочном стамбеном кредиту од 19.02.2018. године који су закључили тужилца и Societe Generale Банка Србија АД Београд Булевар Зорана Ђинђића 50 а/б у Београду, да су чланом 23. уговора странке уговориле у случају спора надлежност суда у складу са важећим прописима, а у складу са одредбама чланова 39. и 54. ЗПП тај суд сматра да је у оба случаја месно надлежан суд у Београду, па се применом члана 19. ЗПП огласио месно ненадлежним. Трећи основни суд у Београду коме су списи достављени, није прихватио месну надлежност. Спис предмета је заједно са захтевом за решавање сукоба месне надлежности доставио Врховном суду да реши настали сукоб надлежности. У захтеву Трећи основни суд у Београду истиче да се не ради о поступку за који је прописана искључива месна надлежност и да због тога није било места да се Основни суд у Новом Саду по службеној дужности применом члана 19. ЗПП огласи месно ненадлежним судом. Ако за спор није искључиво надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд коме је тужба предата може донети само поводом приговора туженог, а у овом случају

приговора није било већ је решење о ненадлежности Основни суд у Новом Саду донео пре него што је тужбу доставио туженој на одговор. У таквој ситуацији ирелевантна је чињеница да се седиште туженог налази на територији Новог Београда, обзиром да суд само на искључиву месну надлежност пази по службеној дужности.

Решавајући сукоб месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 38. Закона о парничном поступку прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије одређено, а чланом 39. став 1. истог закона да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Члан 54. истог закона прописује да је за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произлази из правног односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем подручју се налази тај огранак. Према одредби члана 65. став 1. истог закона, уколико законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом члана 19. став 1. ЗПП, прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда. Ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу - ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4. ЗПП). Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту, која се односи на једнократну накнаду за обраду кредитног захтева, и стицању без основа, у коме не постоји искључива месна надлежност другог суда, то значи да се суд коме је тужба поднета може огласити месно ненадлежним само по приговору странке. Како се Основни суд у Новом Саду огласио месно ненадлежним пре достављања тужбе туженој на одговор, при чему ни у касније достављеном одговору на тужбу тужена није истакла приговор месне ненадлежности, то је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Новом Саду.

Због изнетих разлога, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**